

și nu cele două țări române în mod separat, ca în uniunea personală de state. *Înființarea în această perioadă a unei agenții diplomatice române la Paris*¹, *cît și transformările intervenite în natura celei de la Constantinopol*², *reprezintă aspecte ale luptei diplomatice a statului român pentru recunoașterea internațională a caracterului său autonom.*

Serbia, deasemenea, și-a întărit autonomia în urma acțiunilor populare de la Belgrad din iunie 1862, prin acordul intervenit între puterile garante în septembrie 1862³, creindu-și astfel și ea condiții mai favorabile pentru dezvoltarea relațiilor sale internaționale.

În acest cadru, în februarie-martie 1863 a avut loc schimbul de corespondențe între România și Serbia, pentru numirea de agenți diplomați la București și Belgrad, măsură care reprezenta implicit instituirea unei agenții a statului român la Belgrad și reorganizarea agenției existente a Serbiei la București⁴.

La începutul lunii februarie 1863, domnitorul Serbiei M. M. Obrenovici, printr-un trimis special, anume Patsek, a făcut cunoscut domnitorului României că intenționează să numească ca agent la București pe C. Magazinovici, consilier la Curtea de Casație a Serbiei. Cuza primește cu satisfacție propunerea, subliniind că prezența unui reprezentant diplomatic al Serbiei în România va contribui la strîngerea legăturilor dintre cele două țări⁵. Totodată, domnitorul României, la 12/24 martie 1863, pe linie de reciprocitate, ia măsura înființării agenției diplomatice române la Belgrad, numind în acest post pe T. Callimaki⁶.

Cuza comunică domnitorului Serbiei — după ce confirmă și primirea notificării oficiale din 16/28 februarie 1863 privind acreditarea lui C. Magazinovici —, desemnarea agentului diplomatic român: « Les mêmes sentiments qui ont inspiré Votre Altesse Serenissime un acte si propre à resserrer nos liens de bon voisinage, m'avaient déterminé depuis longtemps, à accréditer un agent officiel auprès de son gouvernement. En conséquence, j'ai fait choix de Mr. Théodore Callimaki, premier secrétaire et récemment gérant de l'agence des Principautés Unies près la Sublime Porte ». Domnitorul român face apoi recomandarea care dă acestei corespondențe trăsăturile proprii unei scrisori de acreditare: « Je prie V.A.S. d'assurer à mon agent un honorable accueil et d'accorder créance pleine et entière a tout ce qu'il lui dira de ma part... »⁷

¹ Vezi, D. Berindei, *Înființarea agenției Principatelor Unite la Paris*, (26 august/7 septembrie 1860), în « Studii », an XIII (1960), nr. 6, p. 99—120.

² Vezi, G. G. Florescu, *Rolul și activitatea Agenției Principatelor Unite la Constantinopol (1859—1866)*, în *Studii și articole de istorie*, vol. V, București, 1963, p. 276—279.

³ Vezi, *Archives Diplomatiques*, vol. I, Paris, 1863, p. 234—244; cf. *Correspondence relating to the bombardment of Belgrade*; in *June 1862*, Londra, 1863.

⁴ În istoriografia română din trecut, R. V. Bossy, în studiul său *Agenția diplomatică a României în Belgrad și legăturile politice româno-sârbe sub Cuza Vodă* (Academia Română, mem. sect. ist., ser. III, tom. XV, mem. I, București, 1934), a cercetat unele aspecte ale problemei relațiilor româno-sârbe, axîndu-le pe activitatea agenției române de la Belgrad, fără însă a se ocupa de condițiile înființării și de statutul ei politico-juridic. Acestea formează unul din obiectivele principale ale cercetării de față.

⁵ Vezi *Domnitorul Principatelor Unite către domnitorul Serbiei*, București, 31 ianuarie/11 februarie 1863, Bibl. Academiei R.P.R., secția msse, *Arhiva Cuza*, vol. nr. IV, f. 89^r.

⁶ Cf. loc. cit., vol. nr. V, f. 349^r; *Arhivele statului București*, Fond. Min. de finanțe, 160/1863.

⁷ Vezi *Domnitorul Principatelor Unite către domnitorul Serbiei*, București, 27 martie/8 aprilie 1863, la R. V. Bossy, *Agenția diplomatică a României în Belgrad și legăturile politice româno-sârbe sub Cuza Vodă*, III, t. XV, anexa 4, p. 28 (citată în continuare: *Agenția...*).